

Bergvesenet rapport nr BV BV 4298	Intern Journal nr Kasse 52	Gammelt internt rapp. nr.	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Apen
Kommer fra arkiv	Ekstern rapport nr BA 1342	Oversendt fra Tverrfjellet	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Befaring av forekomster i Helligskogen.				
Forfatter Poulsen, Arth. O.		Dato År 10 1951	Bedrift	
Kommune Karasjok	Fylke Finnmark	Bergdistrikt Troms og Finnmark	1: 50 000 kartblad 20321	1: 250 000 kartblad Karasjok
Fagområde Geologi	Dokument type	Forekomster Helligdalen Helligskogen.		
Råstoffgruppe Malm/metall	Råstofftype Au			
Sammendrag / innholdsfortegnelse				

Befaring av forekomster ved Helligskogen.

Befaringen blev foretatt i dagene 15. og 16. august 1951. Som kjennetmann hadde jeg med meg Nils Boine, den samme der er oppført som funnvidne i skjerppearmeldelsene.

Skjerpene er beliggende i Åsene 1 a 1½ km. nordvest for Helligskogen (ved Anarjokka) og ca 60 km. i sydsydøstlig retning for Karasjok. Avstanden Karasjok - Helligskogen er langs elveløpene (Karasjokka og Anarjokka) ca 100 km. All transport til skjerpene må foregå på elven. Forekomstene ligger 40 -50 m. over elven (Anarjokka.)

Forekomstene blev - såvidt vites anmeldt første gang i 1937. De alluviale gullfeltene i Helligskogen blev utmålt i juli 1932.

Ifølge anmeldelsene skal funnstedene ligge "i den øvre fjellside nordenfor Helligvannets sydlige ende, rett opp for den (skjerp I) gamle vaskerene .." og sønnenfor foregående muting " ...i den østre fjellside ca 200 m. syd for det lille tjern som ligger noen hundred meter sønnenfor Helligdalsvannet" (skjerp II).

Herav fremgår at funnstedene ikke er avmerket i terrenget og jeg var ved min prøvetaging helt avhengig av min kjennetmann, Nils Boines stedsangivelser. Man lot forøvrig til å være helt uvidende om at forekomstene var skjorpet og at han selv var oppgitt som funnvidne.

Boine fortalte at han hadde vært assistent hos ingeniør Thesen dengang han prøvetok feltet og mente han kunne påvise de steder hvor de gullførende prøver var blitt tatt.

Åsryggene på Helligdalens østsida når opp til 25-40 m. over dalen og stiger delvis ganske steilt opp fra dalbunden men med et slakt fall innover (mot øst). Berggrunnen består av pressete amfibolitiske bergarter, gjennomsett av pegmatittganger eller linser nær toppen. Disse hadde så vidt det lot seg bestemme, et strøk henimot parallelt med dalen - d.v.s nord til nordøstlig med et vekslende fall mot øst.(sydøst).

Skjerp I beliggende rett opp for det gamle vaskeri.

Der blev gått opp en profil i retning O-V på det sted, hvor åsen hadde sitt høyeste parti og hvor fjellgrunnen var mest avdekket. Profilet lå rett øst for Thesens gamle vaskerene. Opp til en høyde av ca 20 m. over dalen var grunnen dekket av løst materiale og sterk vegetasjon. Det løse materiale bestod av blokker og flak av en skifrig amfibolitt. Derpå kom pegmatitt i form av et ca. en meter tykt lag (linse eller gang.) Over pegmatitten lå et 8 a 10 m. tykt lag av feltspat, kvarts og glimmer med enkelte små kiskrystaller. Gull var ikke synlig. Pegmatitten blev prøvetatt og merket Prøve 5.

Den overliggende bergart var ordinær presset amfibolitt, med enkelte små kiskrystaller. Gull var ikke synlig. Prøven blev merket nr. 4. Gneisslagene (og pegmatitt) hadde et fall av ca 40° mot øst(sydøst).

Skjerp II, ligger noen hundre meter syd for skjerp I. Fjellgrunnen er den samme. I skjerpets sydlige del var en ca 4 m. tykt pegmatitt blottet i en steil vegg. Sydover var pegmatitten ikke synlig men fortsatte nordover med avtagende tyktighet og i et steilt klippeparti ca 10-12 m. nordover var tyktigheten ca 1 m. Åsen hadde her en høyde av 35-40 m. over dalbunden.

Pegmatitten, hvor ingeniør Thesen - ifølge Boine - skulle ha påvist gull, blev meget omhyggelig prøvetatt (Prøve I).

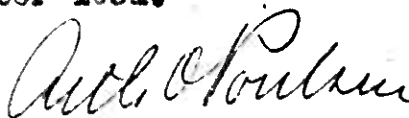
Pegmatitten i skjerp II skilte seg ikke på noen måte ut fra den som blev prøvetatt i Skjerp I. Det samme mineralselskap - og ikke noe synlig gull. I den steile skrenten var pegmatitten dekket av et ca 4 m. mektig skiferlag, - identisk med de lag som opptrådte ved Skjerp I. Analyseprøver blev ikke tatt av dette lag. Under pegmatitten kom et skiferlag på ca 3 m. identisk med det overliggende lag. Så kom videre et to meter lag av en råtten, omvandlet gneis. Dette blev prøvetatt (Prøve 2), idet dette parti ga inntrykk av å holde mere kis enn den vanlige gneistypen. Videre opptrådte attor et lag med ordinær gneis (på 4 m.) og endelig gneis av en annen type. Denne ga nærmest inntrykk av å være en meget uren kvartsitt. Denne blev prøvetatt over en mektighet av ca 2 m. Jakobsen skulle ha funnet et gullkorn i denne bergarten. Jeg lotte forgjeves efter gull i denne, såvelsom i alle de øvrige prøvene jeg tok.

Bergartene blev ennvidere prøvetatt på forskjellige steder, uten at jeg fant det nødvendig å ta ut større analyseprøver. En nærmere undersøkelse av disse viser alle en praktisk talt kisleisfri bergart av samme type som de der blev prøvetatt (og analysert) ved skjerpene.

Efter det jeg har sett - og som et resultat av de analyser som hittil foreligger, - anser jeg muligheten for å finne drivverdige gullforekomster i åsene øst for Helligdalsvannet for meget liten.

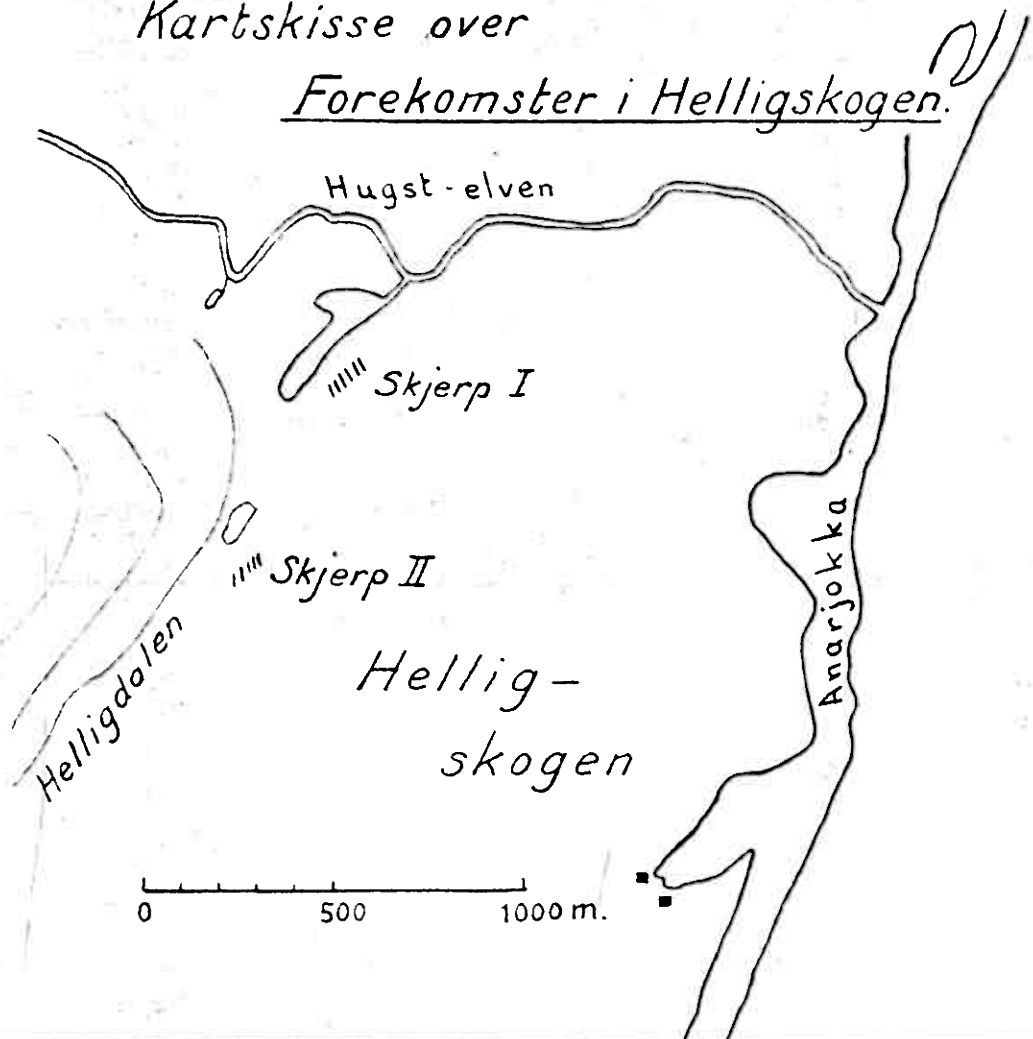
Desuten vil skjerpene beliggenhet, med vanskelige transportforhold, avgjort stille seg hindrende i veien for drift av selv relativt rike forekomster, hvis man ikke kan påvise meget store malinkvanta.

Oslo, Oktober 1951.

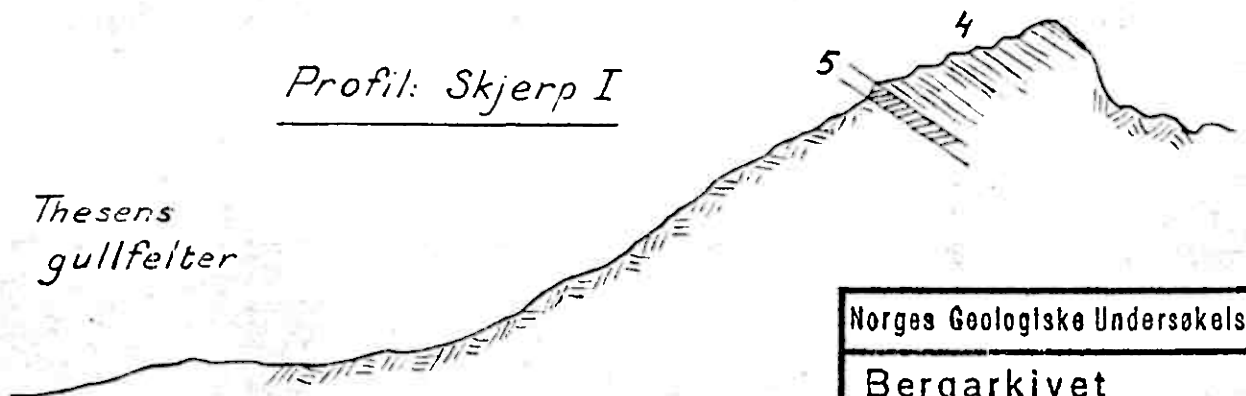

Arth. O. Poulsen.
statsgeolog.

Kartskisse over Forekomster i Helligskogen.

Profil: Skjerp I

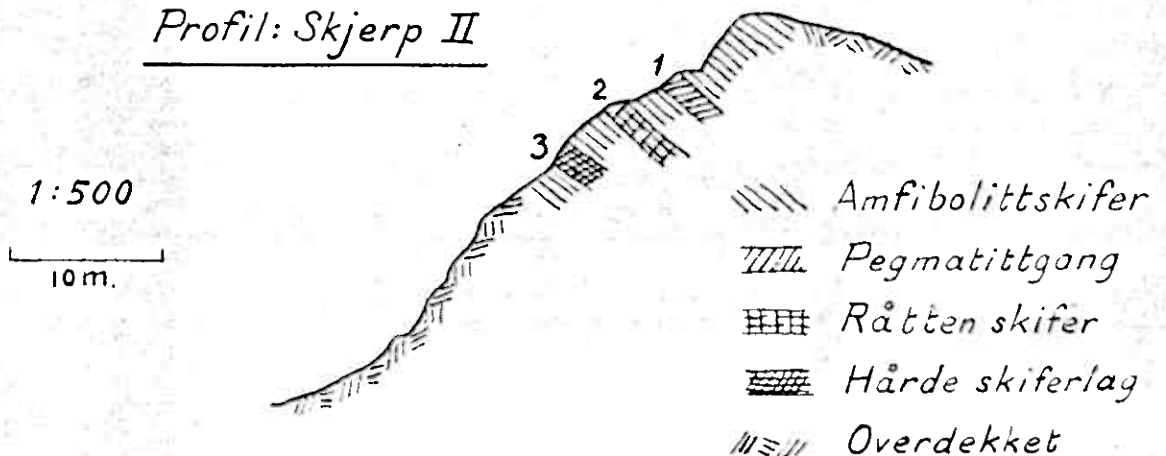

Norges Geologiske Undersøkelse

Bergarkivet

Rapport nr.: 1342-01

Profil: Skjerp II

1, 2, 3, 4, 5 — nr på analyseprøver